

Af: Charlotte Lind, ORDgefühl, Svanevej 35, 5000 Odense C

Studenterne, vi ikke hører om

Den her går ud til de studenter, der i disse dage ikke har lyst til at svare på spørgsmål som: "Hvordan gik det? Hvad fik du? Til dem, der ikke har lyst til at vise, hvilket tal der står midt i huen. Sammen med høje hvin over 12-taller og springende champagnepropper, er jeg nemlig overbevist om, at de spørgsmål, og at man er flov over at vise sin hue frem, blander sig med studentereuforien.

Mønsterbrud, pres og udfordringer

Den her er til Jer, der har gjort jeres allerbedste og trods bump på vejen og modgang har klaret jer igennem et nåleøje, som kun bliver sværere og sværere at komme igennem. I er fa***** for seje! I de 10 år, jeg arbejdede på HTX, var jeg så heldig at se rigtig mange af de 'svære' huer blive sat på unge hoveder. Min erfaring er, at nogle af jer er mønsterbrydere, som ikke har haft jeres families forståelse, når det kom til at bakke op om, at I skulle have tid og ro til at lave jeres ting. Mange af jer har følt jer pressede i en hverdag, hvor I skulle (og stadig skal) være på og 'rigtige' hele tiden i alle mulige sammenhænge. Nogle af jer har en (usynlig) diagnose, som betyder, at I har måttet stramme jer ekstra meget an for overhovedet at kunne læse en opgavetekst. Jeg har oplevet, at en stor gruppe af jer kæmper med personlige udfordringer, som ville få de fleste til at spærre øjnene op, hvis de hørte om dem. Alligevel har I formået at møde op for at tage imod undervisning, lave rapporter, skrive danske stile, bøje verber og lave de vildeste, og i min verden komplet uforståelige, matematiske udregninger. For til sidst at kunne kalde jer studenter. Det har jeg så kæmpe stor respekt for.

Jeg var flov

Selvom det i år er 30 år siden, jeg blev student, kan jeg stadig huske, hvordan jeg krympede mig over at skulle berette om dårlige karakterer. Både til mine forældre, som blev skuffede, men også – og især – til mine venner. Jeg syntes, det var pinligt, at jeg ikke var bedre. Jeg hørte godt nok mig selv sige, at jeg bare skulle have huen, så var alt andet lige meget – men det passede ikke. Jeg var ikke ligeglad. Jeg var flov. I dag er jeg heldigvis blevet klogere. Min studentereksamen, som ikke sneg sig op på ret meget mere end et syvtal på 13-skalaen, har ikke haft betydning for, hvordan det er gået mig i livet. Efter mange omveje med både udlandsrejser og læreplads endte jeg med at tage en universitetsuddannelse, og I dag har jeg min egen virksomhed. Det var der vist ingen, der havde set komme, da jeg i 1986 fik trykket min studenterhue på hovedet. Så alle mine kvababelser over ikke at være god nok, fordi jeg ikke var en førsteklases gymnasieelev, min skamfuldhed over at dumpe BEGGE samfundsrapporter til eksamen og ordene fra min fransklærer: "Du består aldrig", der i hele min gymnasietid kværnede rundt i hovedet på mig... jeg kunne have sparet mig selv for det hele. Jeg kom igennem, og min studenterhue var lige så værdifuld som alle de andres.

Vær stolt af dig selv

Så – til dig, der har kæmpet for at holde dig selv oven vande og knoklet som en sindssyg for kun lige med nød og næppe at have skrællet dig igennem: vær mega stolt af dig selv. Vær stolt af tallet midt i din hue. Lige meget hvad. Det er dit helt eget bevis på, at du gjorde det. Trods modvind og udfordringer af forskellig karakter. Du satte dig et mål. Studenterhuen er beviset på, at du har krydset målstregen. Det er det, der er det vigtige. Den bedrift skal du klappe dig selv på skulderen for. Igen og igen. Lad være med at måle dig med andre. Du er god nok lige præcis, som du er. Det

kan godt være, at det er fint og flot med et eksamensbevis broderet af 12-taller, men der er i mine øjne meget mere liv, menneske og 'nerve' i en eksamen, der er taget på trods af, at alle odds har været imod dig. Jeg vil hellere høre om dig, der har været stærk og sej nok til at klare gymnasiet, selvom det ikke har været en dans på roser. Det er dén historie, jeg synes er den gode studenterhistorie.

Verden venter også på DIG

Stort tillykke med dig og den, du er. Lige så stort et tillykke med din eksamen og huen. Det er en kæmpe menneskelig sejr, at du nu kan kalde dig student. Verden venter også på DIG. Du har så rigeligt fortjent at blive fejret.